

روزنامه سیاسی،اقتصادی،فرهنگی،اجتماعی ، ورزشی صبح ایران
صاحب امتیاز و مدیر مسئول : مهدی مسئول
نشانی : تهران، خیابان آفریقا، بلوار گلشهر، پلاک ۴۶
تحریریه:۳۳-۲۳۰۲۴-۲۲۰۳۸۰
نمابر :۲۲۰۳۴۵۱۵
سازمان آگهی‌ها :۲۲۰۵۷۰۹۰ (خط ویژه)–نظارت بر توزیع: ۶۶۹۵۸۶۱۰
سازمان نیازمندی‌ها :۲۲۰۱۴۰۱۰ (خط ویژه)، امور مشترکین- تلفن: ۶۶۹۷۱۱۹۰۲۰-۲۲۰۱۱۹۰۶۶
نمابر : ۰۲۴۵۰۶۶۴۰۱
امور فنی ، آتلیه و لیثوگرافی : روزنامه شرق
چاپ : است: ۴ کیلومتر ۴ جاده آبیلی، روبه‌روی خیابان سازمان آب، تلفن: ۷۷۳۳۹۰۹۳
●طوطی : خیابان مصطفی خمینی، بعد از چهارراه سرچشمه، پلاک ۶۹۰، تلفن: ۳۳۹۲۱۴۴۱
●گلریز : جاده قدیم کرج، فتح ۱۷، پلاک ۲۹، تلفن: ۶۶۸۲۲۳۳۷-۶۶۸

ادامه سرمقاله

از سوی دیگر کمبود یا عدم پوشش کافی بیمه خدمات درمانی در شهرها و روستاها مزید علت شده تا برخورداری از امکانات بهداشتی و درمانی دولتی برای محروم‌ترین و آسیب‌پذیرترین اقشار و گروه‌های اجتماعی چنان ناممکن شود که از مراجعه به پزشک هم بازمانند. زنان و سالمندان بیمار روستایی از عمده‌ترین گروه‌هایی هستند که به علت مشکلات مالی به پزشک مراجعه نمی‌کنند درحالی‌که حداقل انتظار این است که از خدمات رایگان برخوردار باشند و تحت پوشش بیمه قرار گیرند.
به همین دلیل است که رابطه تنگاتنگی بین بهداشت و سلامتی با عوامل موثر اجتماعی مانند فقر، تبعیض، سوءمدیریت و مقولاتی چون عدالت، دموکراسی و حقوق بشر در عرصه‌های ملی و جهانی وجود دارد. در دهه‌های اخیر همراه با پیشرفت و تحول فزاینده در دانش پزشکی و کشف فناوری‌های جدید در زمینه علوم زیستی، ژنتیک و ایمنولوژی و بهبود شاخص‌های سلامت، تحولات اجتماعی و جهانی گسترده‌ای در زمینه افزایش آگاهی‌های عمومی رخ نموده است. امروزه آحاد جامعه و بیماران نیز نسبت به حقوق مدنی خود آگاه‌شده‌اند و مجموعه این آگاهی‌های دوسویه به ضرورت بازنگری «ارتباط پزشک و بیمار» منجر شده است. از این نظر در اصول جدید اخلاق پزشکی و حتی سگوندنامه‌های پزشکی بیش از پیش بر کرامت انسانی، استقلال رای و نظر و منافع بیمار و رعایت عدالت تأکید شده و می‌شود. در پیوندهای شکل گرفته میان طبابت با دیگر مقوله‌های موثر اجتماعی و سیاسی است که به فاصله کمتر از چهار ماه از پیروزی انقلاب اسلامی، اولین سمینار «طب ملی و مردمی» (۲۷-۲۵ خرداد۱۳۵۸) را در دانشگاه شیراز برگزار کردیم تا محورهایی چون «طب و اخلاق»، «طب و تعلیم و تربیت»، «طب و سیاست»، «طب و اقتصاد» موضوع «طب ملی» که مرحوم دکتر سامی، وزیر وقت بهداشت، را آن اشاره‌ای جدی داشت، مورد بحث قرار گیرد. تا نفوذ پزشکی در همه حوزه‌های زندگی فردی و اجتماعی و تأثیر و تأثر میان این حرفه با دیگر مقولات کلان عیان شود. این سمینار تأکیدی دوباره داشت بر تحقق عدالت بهداشت و درمان و ارتقای منزلت و جایگاه «طب» نه فقط به‌عنوان یک حرفه، دانش یا مهارت محض، بلکه به عنوان هنر دردمندی، دردشناسی و دردزدایی از انسان‌ها و یک رسالت انسانی و الهی که سلامت جسمی، روحی و اجتماعی جامعه بشری را مد نظر دارد. امیدوارم که بعد از ۲۷ سال از آن سال‌های پرخاطره، به تحقق آرزوها و آرمان‌های بیندیشیم که انگیزه اصلی ملت ما در انقلاب و برپایی نظام جمهوری اسلامی بود. سالروز میلاد حکیم و طبیب پرافتخار ایرانی، از این جهت نیز تقارن مبارکی است. در اولین دهه از هزاره سوم و در بازگشتی به شیوه علمی و عملی این سینا می‌توان چهره‌ای از یک پزشک و در عین حال یک فیلسوف و فقیه بزرگ و دولتمردی دانا و خردمند را به نمایش گذاشت که نمونه‌ای از یک «دانشمند مسئول» در همه عرصه‌های علمی، فرهنگی، اجتماعی و سیاسی زمانه خود بود و با تاسی به او و پزشکانی چون اوست که می‌توان طبابت را انجام یک وظیفه الهی و جلوه‌ای از رسیدن به مقام والای انسانی خواند. در این معناست که پزشک نه به صرف درمانگری دردهای جسمی که به واسطه دردشناسی اجتماعی و دردزدایی و عدالت‌خواهی و آزادی‌طلبی است که مسئولیتی خطیرتری می‌یابد که گفته‌اند «الطب و الدین توأمان». از زبان حکیم نظامی شنویم: «دردستانی کن و مردمان دهی/ تات رسانند به فرماندهی/ تشریح نهاد خود درآموز /کان معرفتی ست خاطرافروز/می‌باش طبیب عیسوی خُش/ ا ما نه طبیب آدمی کش!«

آدم‌های متفاوت در لیست بن لادن

اگر تا به حال فکر می‌کردید اسامه بن لادن فقط به طرح‌ریزی و اجرای عملیات تروریستی علیه مردم عادی و سیاسیون علاقه دارد، حتماً در اشتباه بوده‌اید؛ زیرا این رهبر سازمان تروریستی القاعده، مدت‌ها درفردصد ترور «بابی براون» همسر «ویتی هیوستون» خواننده سرشناس آمریکایی بوده است! این خبر که توسط «کولا بوف» شاعر و رمان‌نویس سودانی فاش شده شگفتی همگان را به دنبال داشته است. این زن سودانی که اخیراً خاطرات خود را در کتابی به نام «یادداشت‌های یک دختر گمشده» منتشر کرده است، ده سال پیش توسط بن لادن و گروهش در یک هتل مراکش زندانی شده بود و اکنون به افشای جزئیاتی از سلیقه خاص رهبر سازمان تروریستی القاعده روی آورده است. «بوف» با اذعان به اینکه

سیمپسون‌ها چقدر در اوج می‌مانند

حسین یاغچی: دیروز اعلام شد که رای دهندگان امی، انجمنش سیمپسون‌ها را به عنوان برترین انجمنش تلویزیونی سال انتخاب کرده‌اند و انجمنش «سود پارک» در رده دوم قرار گرفته است. با این حساب در تاریخ ۱۷ ساله پخش «سیمپسون» یک اقتضار دیگر هم به نام این سریال انجمنشش تلویزیونی ثبت شد. افتخاری که همه متعلق به سود پارک می‌دانستند و برخلاف انتظار این سیمپسون‌ها بودند که امسال هم رای بیشتری به دست آورند. ۱۷ سال پیش در بهار ۱۹۸۹ که اولین قسمت سیمپسون روی آنتن شبکه فاکس رفت «مت گرونینگ» و دوستانش در مقام خالقان این مجموعه خیلی خوب می‌دانستند که سیمپسون‌ها فرهنگ خاص خودشان را به پای تلویزیون می‌نشانند تا رفتارهای آنان را تقلید کنند و از آن که همچنان هم ادامه دارد تردید داشتند و بدبین

اعلام برگزیدگان جشن تئاتر

سرپرستی علی‌اصغر دشتی به عنوان گروه برگزیده انتخاب شد. رضا کیانیان، پرویز پرستویی و رویا تیموریان هم بازیگرانی بودند که در این مراسم از آنها تجلیل شد. سمندریان مدرس و کارگردان باسابقه تاتر بر صحنه حاضر شد و هدایای این بخش را اهدا کرد. در بخش مسابقه عکس، هیات داوران کارگردان‌های زیر ۴۰ سال هم از میان نمایش‌های «در میان ابرها» امیررضا کوهستانی، «دن کامیلو» کوروش نریمانی و «دن کیوت» علی‌اصغر دشتی، جایزه به کوروش نریمانی اهدا شد و گروه تاتر «دن کیوت» با انتخاب شدند.

سال سوم ■ شماره ۸۴۰ ■ چهارشنبه ۱ شهریور ۱۳۸۵ ■ ۲۸ رجب ۱۴۲۷ ■ ۲۳ آگوست ۲۰۰۶

خبر آخر

شهرک غرب؛ خلق طولانی‌ترین نقاشی جهان

طولانی‌ترین نقاشی جهان به مناسبت عید سعید میعت دیروز با حضور پنج هزار نوجوان ایرانی در میدان صنعت (شهرک غرب) تصویر شد. موضوع این نقاشی پیامبر اعظم (ص) و میعت بود و مکه معظمه، غار حرا، تصویر حضرت محمد(ص) در قالب نور و گل‌های رنگارنگ بیشترین تصاویر این نقاشی پنج کیلومتری را تشکیل داد. در مراسم اجرای این طرح دو گروه نمایشی «آلیا» و «فلقلی» در محل طرح حضور داشتند و برنامه‌های شادی را اجرا کردند. حضور این گروه‌ها به شادی و جشن این مراسم کمک کرد و در واقع مراسم اجرای طرح «طولانی‌ترین نقاشی جهان» را به یک کارناوال شاد هنری تبدیل کرد. به گزارش مهر سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران، پلیس جوان، پلیس نیروی انتظامی و نشر گرافیک از نهادهای برگزارکننده این طرح بودند. کارشناسان

این اتاق فکر کجاست

نمهندس این روزها درگیر نمایشگاه نقاشی‌های خود است. او در دوران ۸ساله ریاست جمهوری سیدمحمد خاتمی مشاور عالی او بود، اما در این ایام تنها مشغولیش نقاشی است و به امور فرهنگستان هنر که ریاستش را برعهده دارد، می‌پردازد. ۴- مهدی کروبی رئیس دو دوره مجلس که اتفاقاً در دوران او نیز تحولات سیاسی ایران پی‌رغو بود، این روزها فقط به امور حزب اعتمادملی که دبیرکلی آن برعهده دارد، می‌پردازد. شیخ مهدی کروبی از اعتبار خود گاهی استفاده می‌کند تا رافع مشکلات برخی از دانشجویان و زندانیان سیاسی باشد. او نیز چنان بقیه مورد مشورت هیچ دولتمردی قرار نمی‌گیرد و حتی از تجربیات او در امور مجلس و... استفاده نمی‌شود. ۵- علی اکبر ناطق‌نوری رئیس نهمین دوره مجلس شورای اسلامی که برای اصولگرایان در طول ۱۶ سال گذشته نقش آفرینی بسپاری می‌کرد، این روزها خانه‌نشین است. او چندی ریاست شورای هماهنگی نیروهای انقلاب را عهده‌دار بود اما «بداخلاقی» برخی باعث شد تا او رسماً اعلام‌کند که دیگر هیچ‌گاه در سیاست جمعی عمل نمی‌کند و اگر لازم باشد به صورت انفرادی عمل خواهد کرد. در دوره‌ای اصولگرایان اعلام کردند که باید بزرگان قوم به اتفاق فکر بروند تا از تجربیات آنها استفاده شود. ناطق‌نوری پذیرفت، اما عیان است که از آن پس هیچ‌گاه مورد مشورت قرار نگرفت. روز پنجشنبه در حاشیه سخنرانی وی در مسجدالاجود از او درباره لایحه تجمیع انتخابات پرسیدند. در حالی که هیچ‌گاه با او به عنوان صاحب نظر در مسائل انتخاباتی مشورت نشد. ۶- به این فهرست می‌توان نام‌های بسیاری از دیگر بزرگان نظام را افزود که این روزها نه نامی از آنها است و نه نشانی. دولت و دولتمردان درگیر امور خود هستند. اتاق فکر نیز وجود ندارد تا آنها در آن جمع شوند. همه در حال فراموش شدن هستند و بی اینکه از تجربیات اغلب آنها استفاده شود. زنده‌ام، زندگی خوبی را برای خود فراهم خواهم کرد. «**جسد سرباز آلمان نازی در باغ خانه**» یک مرد در کرواسی زمانی که به دنبال مقداری خاک برای باغ جدید و کوچک خانه‌اش بود، با اسکلت یک سرباز آلمان نازی برخورد کرده است. این مرد که برونو مارین چیچ نام دارد، این خاک را از تعدادی کارگر که در اطراف محل سکونی وی در شهر روپی کرواسی به کارهای ساختمانی اشتغال داشتند خریداری کرده بود و هنگامی که خاک را در وزن گونی در آورده و در حال پخش و پاشیدن آن بر روی سطح زمین در باغش بود، با تکه‌های اسکلت برخورد کرد. خودش می‌گوید: «شوکه شده بودم. نگاهی دقیق‌تر انداختم و دیدم که تکه‌های فلزی به استخوان وصل است و متوجه شدم که مربوط به سربازان آلمانی نازی بوده است.»

آبادان	+۳۳+۳۷	بیرجند	+۳۳+۲۵	سندج	+۳۴+۲۵	همدان	+۳۶+۲۴
اراک	+۳۴+۲۴	تهران	+۳۵+۲۸	شهرکرد	+۳۲+۲۳	یاسوج	+۳۴+۲۶
اردبیل	+۳۱+۲۵	تبریز	+۳۳+۲۷	شیراز	+۳۶+۲۷	یزد	+۳۴+۲۵
ارومیه	+۳۰+۱۷	خرم‌آباد	+۳۹+۲۷	قزوین	+۳۲+۲۵	دبی	+۴۰+۳۵
اصفهان	+۳۳+۲۵	رشت	+۳۳+۲۸	کرمان	+۳۴+۲۴	نجف	+۴۵+۴۱
اهواز	+۴۸+۳۲	زاهدان	+۳۳+۲۶	کرمانشاه	+۳۷+۲۵	مکه	+۴۲+۳۵
ایلام	+۳۷+۲۹	زنجان	+۳۴+۲۴	کاشان	+۴۱+۲۶	مدینه	+۴۱+۳۷
بجنورد	+۳۳+۲۶	زابل	+۴۰+۲۹	کیش	+۳۸+۳۳	لندن	+۲۱+۱۴
بندرعباس	+۴۰+۳۱	ساری	+۳۰+۲۷	گرگان	+۳۹+۲۷	پاریس	+۲۲+۱۴
بوشهر	+۳۶+۳۳	سمنان	+۳۴+۲۶	مشهد	+۳۳+۲۶	استانبول	+۳۰+۲۰
تهران	آذان ظهر ۱۲:۰۸	۱۲:۰۸	مغرب ۱۹:۰۶	صبح فردا ۵:۳۸	طلوع آفتاب ۵:۳۰		

آقای کپورچالی: یاد شعبان جعفری هم به خیر. هر چه هست بالاخود دستش از دنیا کوتاه نشده، خیلی نمی‌شود درباره‌اش همان حرف‌های سابق را زد. بالاخره مرده‌ها عزیزتر از زنده‌ها هستند. صبر کن چند صبح دیگر اردشیر زاهدی هم قشمرگ را دم در خانه‌اش ببیند، حتی او هم عزیز می‌شود. . . . آقای امیرشاهی: تو را به خدا تو دیدو نگو که ما ایرانی جماعت مرده‌پرست و زنده‌آزاریم. این قدر از این حرف‌ها توی تاکسی شنیده‌ام، که حالم بد می‌شود. به هر حال شعبان بی‌مخ، بی‌مخ بود و بعد از مرگش، با مخ که نمی‌شود. آقای مویدی: اصلاً من مانده‌ام چرا اسم بی‌مخ روی این آدم ماند. در حالی که خیلی هم بی‌مخ نبود. هرکس جای او بود، حد و اندازه‌اش از معرکه گرفتن کنار خیابان و زنجیر بازن کردن و مجمع جر دادن و خر را با دندان بلند کردن بالاتر نمی‌رفت. اما این آقای برای خودش تاج‌جیشی بود. تاج را او دوباره سر محرمضدا گذاشت. کینگ میکر بود. ببین هم دوره‌ای هایش کجا هستند او به کجا رسید؟ آقای روشن ضمیر: تازه شعر هم می‌گفت. یادتان که هست؟ «آقای و پیر و پونه / قوام، ما گشمنونه. . . .»

آقای کپورچالی: به تشیع جنازه می‌گفت: «تشویق جنازه» جلوی شاه هم سوتی می‌داد. می‌خواست به شاه بگوید که شما باید از ما استفاده کنید. می‌گفت: «ایلی حضرت می‌توانند از ما سوءاستفاده کنند. . . .» آقای مویدی: یک‌بار هم با لنگ گیوه زد توی دهن من. شبی بود، رفته بودیم خانه اکائوس. همچنین که یک خورده کلمه‌نام گرم شد، من شروع کردم به لو دادن اسرار کمیته مجازات. بعد هم شعبان، چنان با لنگ گیوه زد توی دهن من که. . . .

آقای امیرشاهی: فکر کنم شما هم مثل کپورچالی یک خورده صفحات کتاب خاطرات نان قاطی پاطی شده. چیزی که تعریف می‌کنید مال فیلم هزارستان است و آن آقا هم شعبان استخوانی بود که توی دهن خات دایی.

آقای مویدی: من پیش خودم می‌گفتم این نباید جزء خاطرات من باشد و سن و سالم به کمیته مجازات نمی‌خورد، اما می‌گفتم پس این تصویر از کجا آمده در مموری بند؟ پس مال فیلم بوده. . . ؟

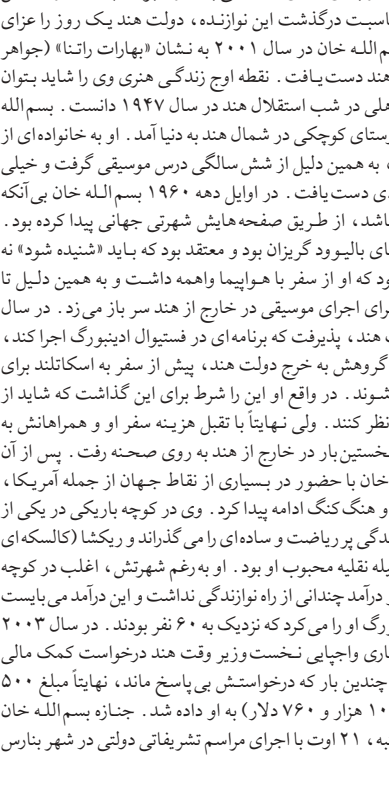
آقای کپورچالی: حالا چه فرقی می‌کند؟ اگر من بخواهم حساب و کتاب کنم، آن قدر خاطرات الکی تعریف می‌کنم که هیچی‌اش به هم نمی‌خورد. . . .

چهار شب پیش داشتم برای نوام با آب و تاب یک خاطره تعریف می‌کردم از کودکی‌ام در کپورچال. بعد هم اوامطش متوجه شدم یک‌جای کار ایراد دارد و با اصلاً در کپورچال معدن زغال‌سنگ و کشیش نداشتیم، اما به‌روی خودم نیاوردم. آخرش نوام گفت اینکه قصه فیلم «دره من چه سرسبز بود» جان فورد است. . . در جواش گفتم: «دانه‌معنی بگیرد مرد عقل / ننگرد پیانه را گر گشت نقل» اما توه من معنی شعر را که نفهمید. این را روشن ضمیر: من بعضی وقت‌ها یادم می‌رود که خاطره‌ای که دارم تعریف می‌کنم، توی کتاب خواندم، توی فیلم دیدم، یا بخوابش را دیدم. . . . می‌دانی چی تعریف کردم؟ با آب و تاب برای داماد و نوه و یک سری فامیل غریبه داشتم تعریف می‌کردم که توی ساواک من با نصیری درگیری داشتم و با اینکه من به شاه نزدیک تر بودم، اما نصیری زیرآب مرازد. . . . بعد بستم گفت دوباره خاطرات فردوست را خوانده‌ای؟

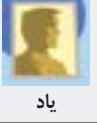
آقای کپورچالی: من که گندی بالا آوردم که نگو و نپرس، داشتم غریزه اصلی را به جای خاطرات دوران سربازی تعریف می‌کردم.

آقای مویدی: قسمت دومش هم آمده به خوبی اولی نیست. ولی بد هم نیست. یادم پیندا موقع رفتن سی‌دی‌اش را بدهم که ببینی.

آقای امیرشاهی: باز هم صد رحمت به شماها. بگذار بزنم به تخته توت‌توت. میرفتح جان، مثل اینکه در می‌زنند. می‌شود زحمت بکشی در را باز کنی.

بسم الله خان نوازنده و موسیقیدان برجسته هندی و مشهورترین نوازنده ساز بادی «شهای» بامداد روز دوشنبه ۲۱ اوت در سن ۹۱سالگی درگذشت. به گزارش بی‌بی‌سی به گفته منشی خصوصی بسم‌الله خان وی در پی حمله قلبی در بیمارستانی در شهر بنارس درگذشت. بسم‌الله خان در معرفی و ارتقای ساز شهنای، ساز بادی هندی که اندکی به ساز «ابوا» شباهت دارد، نقش برجسته‌ای داشته است. به مناسبت درگذشت این نوازنده، دولت هند یک روز را عزای عمومی اعلام کرده است. بسم‌الله خان در سال ۲۰۰۱ به نشان «بهارات راتنا» (جواهر هند) بالاترین نشان افتخاری هند دست یافت. نقطه اوج زندگی هنری وی را شاید بتوان اجرای موسیقی در قلعه سرخ دلهی در شب استقلال هند در سال ۱۹۴۷ دانست. بسم‌الله خان در ۲۱ مارس ۱۹۱۶ در روستای کوچکی در شمال هند به دنیا آمد. او به خانواده‌ای از نوازندگان درباری تعلق داشت، به همین دلیل از شش سالگی درس موسیقی گرفت و خیلی زود در رشته خود به مقام استادی دست یافت. در اوایل دهه ۱۹۶۰ بسم‌الله خان بی‌آنکه اجربی در خارج از هند داشته باشد، از طریق صفحه‌هایش شهرتی جهانی پیدا کرده بود. وی از تبلیغات و صنعت سینمای بالیوود گریزان بود و معتقد بود که باید «شنیده‌شود» نه آنکه « دیده‌شود». گفته می‌شود که او از سفر با هواپیمای واهمه داشت و به همین دلیل تا مدت زیادی از پذیرش دعوت برای اجرای موسیقی در خارج از هند سر باز می‌زد. در سال ۱۹۶۶ به اصرار و تشویق دولت هند، پذیرفت که برنامه‌ای در فستیوال ادینبورگ اجرا کند، به شرط آنکه او و تمام اعضای گروهش به خرچ دولت هند، پیش از سفر به اسکاتلند برای زیارت به مکه و مدینه فرستاده شوند. در واقع او این را شرط برای این گذاشت که شاید از فرستادن او به ادینبورگ صرف‌نظر کنند. ولی نهایتاً با تقلب هزینه سفر او و همراهانش به مکه از سوی دولت، وی برای نخستین بار در خارج از هند به روی صحنه رفت. پس از آن کنسرت‌های خارجی بسم‌الله خان با حضور در بسیاری از نقاط جهان از جمله آمریکا، اروپا، ایران، افغانستان، ژاپن و هنگ کنگ ادامه پیدا کرد. وی در کوچه باربکی در یکی از محلات درجه چندم در بنارس زندگی بر ریاضت و ساده‌ای را می‌گذراند و ریکشا (کالسکه‌ای که دوچرخه‌ای آن را می‌برد) وسیله نقلیه محبوب او بود. او به رنم شهرتش، اغلب در کوچه خیابان بنارس دیده می‌شد. او درآمد چندانی از راه نوازندگی نداشت و این درآمدی بایست تکافوی هزینه زندگی خانواده بزرگ او را می‌کرد که نزدیک به ۶۰ نفر بودند. سال ۲۰۰۳ او از اتال بیهاری واجپایی نخست وزیر وقت هند درخواست کمک مالی کرد و پس از چندین بار که درخواستش بی‌پاسخ ماند، نهایتاً مبلغ ۵۰۰ هزار روپیه (۱۰ هزار و ۷۶۰ دلار) به او داده شد. جنازه بسم‌الله خان شامگاه دوشنبه، ۲۱ اوت با اجرای مراسم تشریفاتی دولتی در شهر بنارس دفن شد.

پرونده ماه: ممنوع تصویرها

کثرت کث‌اشتی در ایران

مناطم که

ناامید می‌کنم

دانه تیر نه شد

کثرت کث‌اشتی در ایران

مناطم که

ناامید می‌کنم